

Josip Vaništa
Zapisi – Kolovoz 1991.

„Na ulicama je malo ljudi, Korana bez kupača, pod gustim krošnjama parka nitko ne šeće. Trg je prazan, u crkvi hladno.

Imena umrlih iz prvog rata u kapelici Majke Božje.

Na koru, netko na orguljama uporno ponavlja nekoliko Bachovih nota. Kroz šarena stakla prozora pada svjetlo po kamenom podu gdje smo u redu čekali na ispovijed u velikom tjednu.

Nekoliko žena u crnini.”

„Mnogi koji su zvali više ne zovu. A onih koji su dolazili, nema. Rijetka Evina pisma iz Beograda nose žig Pariza ili Beča, a pošiljke koje njoj šaljemo stižu otvorene, razvaljene. Ponekad se i izgube ili kasne, kao npr, Stankova karta, kojoj je trebalo 56 dana da bi stigla iz Amsterdama u Zagreb (zahvaljujući nizozemskoj pošti, via Beograd).

Novine izlaze na tri-četiri strane. Među njima su i jedne nove, negdje iz Hercegovine, ime im je Vrisak.”

Josip Vaništa rođen je 17. svibnja 1924. u Karlovcu, gdje je i maturirao 1943. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1950. u klasi Marina Tartaglie. Prvi put izlagao je 1952. na izložbi s Miljenkom Stančićem u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu. Preminuo je 24. ožujka 2018. u Zagrebu.

Izvor teksta: Vaništa, J. Zapisi. Zagreb : Kratis, 1995. str. 94, 97.

Izvor vizuala: Konj u polju, Rovinj (1953.), Vaništa, J. Zapisi, Zagreb: Kartis, 1995., str. 83.